Hölgyeim és uraim, beszéljünk egyúttal a szeretetről és a
békéről is,
úgy hallottam, ezekről éppúgy szeretnek fecsegni, akár a
gyerekekről. Azt is mondják, a beszéd megold mindent. Beszél-
jenek hát, beszéljék lágy örömmé a félelmeket, a lakótelepi
kaszárnyákba beszéljenek
gyerekszobákat, szeretni való szülőkké beszéljék a tülekedést,
a hadseregeket beszéljék tőkehússá, dühös öklöket
szelídítsenek gyerekfejet simogatni; beszéljék végre a közönyt
gyöngédséggé s esti mesévé beszéljék haragjukat.
Beszéljenek, mindegy hogy miről, a beszéd fontos dolog.
Hölgyeim és uraim, tudják-e önök, hogy a szó
a szó a szó kevesebbet ér mint a mindennapi rágógumi
a pulpitus alján? De ki mondaná el ezt, ki
mondaná el ezt önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim?

JÁVORSZKY BÉLA fordításai

MIRKKA REKOLA

Emlékezet

Te nem emlékszel, kétéves voltál akkor,
mikor megegyeztünk, minden madarat elhívsz
a nyaralónkba,
te nem emlékszel, ugráltál örömödben,
hat éve már,
s most valóban eljöttek,
mind bejöttek a havas udvarra, rátelepedtek a madáretetőre,
a süvöltők, a zöldikék, a kék- és széncinegék,
a zöld küllő is és a varjak és a bagoly,
te nem emlékszel,
én emlékszem, én vagyok az emlékezeted.

Évszakok

Egyazon asztalnál ülnek
mind az évszakok,
körülülik az asztalt, és megint,
már megint civódnak, hogyan osszák szét az örökséget,
mely réges-rég szétosztva.

Hiába mondanánk nekik,
menjetek, eredjetek haza időben,
az évet nem követi év, megrendelve az üres asztal.
Nem mennek el,
tányért cserélnek,
egymás szavába vágnak.

JÁVORSZKY BÉLA fordításai

VÄINÖ KIRSTINÄ

Állsz egyedül

A megsebzett őszben
egyhangúan hullnak a lucskos levelek.
Szögesdrótjaival
az egész világot
körülkerítette az acélszürke ég,
a halált is, korhadó fák pisla fényét.
Bika bámul ki mozdulatlanul
s bambán az istálló ajtaján,
megállt az óra.
Árad a síkság,
hajlonganak a szélgyötörte fák és az árnyak
szófogadók.
Te itt állsz, a rétek közepén állsz itt egyedül.
Nem mentegetlek.

Ki kicsoda?

Négylábú szerelmes pár
sétált
a százlábú embertömegben.
Fűnyírógép zenélt.
Bimfehér felhők hallgattak figyelmesen
a bamkék égen.

Zöldcsütörtök követett fekete pénteket.
Én vers vagyok, te vers vagy, ő vers.
Ki vagyok én? hol vagyok én? ki kicsoda?

JÁVORSZKY BÉLA fordításai